

man ved, at det altid er noget vanskeliggere at komme til højere Takster, naar man først har haft de lave, og derfor kan jeg slutte mig til, hvad en æret foregaaende Taler har ytret, nemlig, at man af finansielle Hensyn maa være noget varsom med Hensyn til Taksternes Nedsættelse. Et andet finansielt Hensyn er der at tage ved Taksternes Nedsættelse, og det er, om der ikke er Forbedringer at foretage paa forskellige Jærnbane-strækninger, Forbedringer, der ere saa paa-trængende og vigtige, at Dufterne derom ikke vel kunne afsidesættes, Forbedringer, som ganske sikker ville koste ikke ubetydeligt, og hvortil Udgifterne næppe ville komme igen, i alt Fald ikke lige straks. Den højtærede Trafikminister omtalte i Forgaaers her i Landstinget forskellige Forbedringer, der vare paatænkte, dels paa den jydsk Længdebane, dels paa Vestbanen og dels paa Herningbanen, og han fik en fortjent Tak derfor af det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Steel). Jeg kunde nævne en anden Bane, hvor der ogsaa trænges haardt til Forbedringer, og det er Dybanen. Jeg skal ikke indlade mig paa en Skildring af Forholdene paa denne Bane, thi man kunde ellers let fristes til at tro, at jeg overdrev, men jeg skal indstrænke mig til at citere, hvad den højtærede Trafikminister har udtalt i Folketinget ved første Behandling af Finanslovsforslaget for det kommende Aar. Den højtærede Minister udtrykte da: „Jeg kender intet utaaleligere end at køre fra Oddefund til Tisted“, og i nær Forbindelse hermed benyttede den højtærede Minister det Billede: at køre med Stude. Jeg behøver jo ikke herefter at fremstille Forholdet videre. Det er jo temmelig klart, at Tilstanden er slet og kan trænge til Forbedring. Jeg ved nu meget vel, at man dertil vil sige, og det sagde den højtærede Minister ogsaa ved den nævnte Lejlighed, at det er den daarlige Traffiks Skyld, Banerne betale sig ikke, men jeg vil dog dertil sige, at der ogsaa er andre Hensyn end rent finansielle at tage i Betragtning, naar Toggangen ordnes, og naar der er Spørgsmaal om flere eller hurtigere Tog. Man vil maaffe ogsaa sige, at dette Forslag for en Del tager Sigte paa at hjælpe de fjernere Egne, idet § 60 bestemmer, at Taksterne paa de lange Afstande skulle væsentlig modereres; men hertil maa dog

bemærkes, at denne Bestemmelse er lige saa meget i de større Byers Interesse, hvortil Langvejstrafikken i Reglen gaar, som i de affides liggende Egne, idet de store Byer meget gerne se Befolkningen drage derhen, og det antages desuden, at denne Bestemmelse ikke i Længden vil medføre noget Tab for Statskassen. Hermed skal selvfølgelig ikke være sagt, at de affides liggende Egne ikke ønske denne Forandring, Takstnedsættelsen, tværtimod, men de ønske ogsaa en taalelig Toggang.

Medens Folketingets Endringer med Hensyn til Takstnedsættelser forekommer mig af finansielle Hensyn at være noget vidtgaaende og derfor betænkelige, er der en enkelt Endring, som det forekommer mig, der er Anledning til at fremhæve som hensigtsmæssig, og som allerede er berørt af det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Steel). Det er den Endring, som Folketinget har foretaget i § 60 i Regeringens Forslag, hvorefter Administrationen vil kunne fastsætte en højere Betaling for Benyttelsen af de hurtigere Tog end af de langsomme. En saadan forskellig Takstbetaling er velbegrundet. De Folk, der ville rejse hurtigt, kunne staa sig ved at betale mere, end de Folk, der ville nøjes med at rejse langsomt, og dertil kommer, at en saadan Ordning vistnok ogsaa vil være i Jærnbanedriftens Interesse, for saa vidt den kan forhindre en alt for stor Tilstrømning til de hurtige Tog. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Jærnbaneraadet, kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der kom fra de to ærede første Talere; det vil ganske sikkert være en Indblanding fra Lovgivningsmagts Side i Administrationen, som det næppe vil være rigtigt at søge at faa gennemført.

Bojzen: Det forekommer mig, at dette Lovforslag bærer Vidnesbyrd om et overordentlig stærkt Tillidsforhold mellem Folketinget og den højtærede Trafikminister, idet nemlig alle de vigtigste Principspørgsmaals Afgørelse er overladt til den højtærede Minister. Der er saaledes det meget vigtige Spørgsmaal om, hvordan Taksterne skulle modereres; der kan der gaas frem paa høist forskellig Maade, men paa ethvert Sted, hvor der er Tale om denne Moderation af Taksterne, er Afgørelsen fuldstændig over-